

vendigheden af en Jordreform, samt hans store Arbejde for Gennemførelsen af samme.

Som Primus Motor i Jordreformslovforlaget har han gjort sig værdig til at blive betegnet som en af de bedste Amtmænd, vi har haft paa Færøerne.

Vi ønsker ham og hans Familie en god og lykkelig Fremtid.

Smæran

hefur góðar og biligar vörur, sum verða sendar um allan býn og út á bygd.

Frá Abessiniu.

Frá krignum millum Italiu—Abessiniu frættist heldur ymist frá hverjum partinum. Italia-menn siga seg at vera komnar heilt fram ímóti Addis Abeba — teir fremstu tropparnir skulu standa bert 8 km frá sjálfum býnum og vænta teir seg at kunna taka hann um einar tveir dagar. Í Rom gera teir seg til at halda veitslu tá Addis Abeba er tikin og Itatien soleiðis hefur vunnið kríggjó — klokkurnar skulu ringja og dampfloutur ýla — heila landið skal »halda festa».

Úr Abessiniu frættist, at keisarin kom til Addis Abeba hós-dagin, og sigur hann, at italienararnir enn eru langt frá býnum, og kunnu teir ikki væntast at vera frammi fyrr enn um eina viku. Abessinsk herlið koma nú alla staðni frá til at verja hævudsstaðin, og leggja teir seg á fjöllum, sum eru utanfyri býn fyri har at taka ímóti italienarunum, og tað skal vera ivingarsamt, um teir sleppa ígjøgnum ella ikki. Hetta er tað seinasta plássið, hvar abessiniameñn kunnu gera nakran

Óg har runnu vit í vindeygð at hyggja eftir sólini.

Dagarnir komu akandi, ein fyri og annar eftir. Vit hugdu trúliga, men onga sól vit sóu. »Man hon heldur ikki fara at koma í morgin?» spurdu vit hverja skýming.

»Jú, um eg kann telja upp í tígu, áðrenn hesin dropin dettur, so kemur hon í morgin.« Óg ein runutur barnafingur peikar upp í takseggjó. Eitt, tvey, trí, fyra, fimm, so datt dropin. — Ella: »Jú, um hasin grátittlingurin verður sitandi stillur á hvann-garðin, meðan eg telji upp í ellivu, so kemur hon í morgin.« Men halda tit, kettan orkaði at siggja so frætt. — Hetta vóru svarini, vit gjørdtu tey sjálvi.

Óg alt skuldi biðja til várs: »Móðir, kunna vit sleppa niðan á Heiðatjørn at sigla?» »Biðið til várs, stakkali, til sólin kemur, so skulu tit sleppa.« Óg alt biðar til várs: Heiðafuglurin, smálombini og summardáarnir. Á, tað var so langligt at biðja eftir sólini.

Men so ein dagin, faðir stóð úti fyri durum, hoyra vit, ein maður talar á hann uttan av Heystgarðinum: »Kasta eyguni upp á takið, so sær tú, hvat árið er liðið.« Vit sprungu út at hyggja: Jú, tá hevði sólin borið við skorsteinin, tey ovastu umferini av bendi-unum lýstu gul.

»Í morgin verður hon eitt hanagleiv niðari,« segði faðir og smilkaði.

»Gongur sólin bert eitt hanagleiv um dagin?» spurdu vit.

»Ja, ikki hefur hon meira skund enn so.«

Men tað leið niður eftir hjá henni, hon mataði

Eykaskip

fer úr København 16. og úr Aalborg 18. mai beinleiðis til Føroya.
P/f Skipafelagið Føroyar.

Til sjúkrakassarnar í Føroyum.

Teir sjúkrakassar, ið ætta sær at prenta limabækur, kunnu fáa tær biliga prentaðar hjá mær, tá eg havi tilfík arbeiðir fyri hond nú. — Fristilboð gevast.

— Eg geri øll prentingararbeiðir. —

Prentsmiðja B. Z. Jensens.
Telf. 143.

harðan mótstand, áðrenn teir missa býin.

Heraftur sigur keisarin, at sjálvt um Addis Abeba verður tikin, so er tað als ikki liðugt við krígunum fyri tað; teir kunnu standa seg móti italienarunum enn eina langa tíð.

Tiðindi.

K. F. U. M.

Söndag: Hjemligt Samvær.
Onsdag: Bibeltime.

Torsdag Kl. 6.: Mindsteafdelingen. Kl. 8. Ungdomsafdelingen.
Fredag: Yngsteafdelingen.

Børnehaven er aaben hver Søndag.

Frelsens Hær.

Söndagens Møder:
Kl. 10½: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Söndagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

Føroya Banki

sígt at skula býta út 8 pct. til partaeigararnar.

Statslán til hvalaveiðu.

Hitt nýggja partafelagið, ið stovnað er í Føroyum til at dríva hvalaveiðistøðuna »við Áir« hefur fingið statslán uppá 150.000

kr. til hetta endamál. Partapeningurin, ið var ætlaður at vera 30.000 kr. er hækkaður til 50.000 kr.

„Nellie“

er nú á øðrum sinni komin til Havnar við Suðuroyarkoli, sum verður selt frá skipinum til ein og hvønn, sum hava vil. Kolið er bæði gott og billigt, og vit mæla øllum til at keypa tað — harvið verður eitt føroyskt virki styðjað og arbeiði veitt mongum ið einki hava at takast við. »Nellie« skal framvegis sigla norður til Havnina og áðrar bygdir fyri norðan at selja kol.

„Ejana“

kom heim ónsdagin við 7000.

„Njarðlingur“

er á veg til Onglands við fullari last.

Fjallaskuggin,

soga av Heðin Brú, sum byrjar her í blaðnum í dag, er týdd á týskt mál og prentað í tíðarritinum »Der Norden«. — Heðin Brú tykist nú at gerast okkara mest kenda skald — í útheiminum ið hvussu er. Hitt íslenska tíðarritið »Skinfaxi«, hvørs stjóri er hin í Føroyum kendi Adalsteinn Sigmundsson, hevði stutt síðani eina týðing av »Rennur, rennur

seg niður í monuna, niður á síðuna og niður á torvhaldið. Óg so ein dagin var skuggin undir takseggjum vorðin so svartur, og tá vit stóðu úti við hvernistein, sóu vit, tað glæsti so blankt úr teim ovastu roykstovrútnum: »Hvat er hatta? — — Á, sólin, sólin!« Óg vit lupu inn í vindeygð at hyggja, trýsta næsarnar flatar móti rútnum og størdu; men har var einki at siggja til Middagsstein.

»Hvat man hatta vera?« spyr faðir og peikar á innara roykstovubróstið.

»Hatta — — hatta er sólin!« Tað var ein gul ripa tvørtur um bróstið so høgt uppi, at vit bert rúkku upp í hana við hondini, tá vit stóðu á bonkinum. »Faðir, lyft okkum upp, so vit fáa solina í andlit!«

»Oh!« so lyfti hann okkum: »Hygg, nú siggja vit solina uppi við Middagsstein!«

Hetta var dagur í viku. Vit lupu á dyr og so hús úr húsi at boða vár: »Vit hava sætt solina uppi við Middagsstein,« segdu vit, »nú er hon afturkomin, nú er vár.« Óg vit vóru glað, hoppaðu á gólvinum og vóru kyk.

Nú var at fara inn aftur at biðja sleppa okkum niðan á Ovarubrekku.

»Biðið enn, stakkali, siggið solina úr vindeyganum fyrst, áðrenn tit fara.«

Vit so gjørdu, men tað var við ringum tænnabiti. Langt um leingi kom dagurin. »Nú fara vit niðan á Ovarubrekku, nú siggja vit solina úr vindeygakærmunum.«

»Ája, neyðardýrini, farið tykkum niðan!

Tórshavn Sygeplejeforening

afholder ordinær Generalforsamling Tirsdag den 5te Maj d. A. Kl. 8 i Logen med følgende

Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Regnskabet fremlægges til Godkendelse.
3. Valg af Bestyrelse, Suppleanter og Revisorer.
4. Eventuelt.

Tórshavn, 29. April 1936.

Bestyrelsen.

„Smiril“

Tórshavn 7. mai kl. 23 siglur »Smiril« frá Tórshavn til Frederikshavn. Nøkur fá ferðafólk kunnu koma við. Eitanin er at vera aftur í Føroyum til hvítusunn.

Meðan »Smiril« er burtur, siglir m.k. Britons Pride í hansara rutu. Tórshavn, 24. april 1936.

Administratør.

Thorshavn & Omegns Sygekasse.

Tað verður hervið kunngjørt limum, at dr. Ladekarl, egualækni, praktiserar her í Havn frá 5.—15. mai.

Áðrenn nakar limur fer til eygnalækna, má hann hava sjúkraseðil (ið kostar 2 kr.) við frá kassameistarunum.

Nevndin.

foli mín, og vit hava stutt síðani sagt frá, at Edberg er farin undir at tyða skaldsøgurnar »Lognbra« og »Fastatokur« til svenskt mál. Fleiri av smásögum Heðin Brús eru áður týddar til svenskt og danskt mál.

Eygnalæknin

dr. med. Ladekarl kemur til Føroya við »Tjaldur« mánadagin. Hann praktiserar í Havnini til 15. mai, síðani fer hann út á bygdirnar.

Í gjár var 1. mai,

og í flest øllum londum komu arbeiðarar saman til fundar.

Í Københavna var veðrið av tí allarbesta og longu 21fmar áðrenn arbeiðarafundurin skuldi byrja, komu fólk og settu seg til rættis á vøllum frammanfyri talara-stólinum, har komu o. u. 100.000 menniskju saman, og summi høvdu eftirmiddagskaffi við sær í termoslókum. Stauning helt røðu m. a. um, hvussu hin vavvirdi arbeiðaraflokkurin hevði hevjað seg upp til at standa javnbjóðis aðrar flokkar — eisini politiskt.

Í Oslo var eisini hópur av arbeiðarum komin á slíkan fund.

Men í Berlin »var lógin lestur«, har hildu Hitler og Göring ein ungmannafund. Göring segði m. a., at tað, ið mest ráddi um fyri eitt fólk, var at standa saman um eina meining og ein vilja. Tað varð ofta sagt, at ungdomurin nú á døgum var gudleysur, men tað kundi ikki sigast um hin týska ungdomin, tí hann trýr á sjálvan seg og megi sína.

Í Ruslandi vóru hildnir fundir og paradir. Í Moskva var stór skráðganga til fundarstaðið, sjálvur Stalin helt her røðu fyri arbeiðarafjöldini.

Byrsur.

Dupultar og einkultar haglebyrsur, ásamt riflur, sera góðar, fáast hjá undirritaða til prísir frá kr. 33,00 og upp eftir.

Eisini selji eg ein innstalleringsmotor 2½ hk, lítið brúktan, sera biligan.

D. P. SPLIDT
á Nesi, Vág.

Vit leiðast niðan eftir. Tunggongt er, so vit muðu hvíla. Men friður var eingin, tað var at sita eina litla letu og tiva, so aftur á ferð. Tá vit komu niðan, vóru vit útlúgvaði, vit tveittu okkum niður og sveitir úr hvarjum tráð. Hvíldina og góðveðrið kendu vit sum eitt blítt súr rúndan um okkum, sum eitt værligt vindsøg har burturi.

Men hvat skuldu vit spæla? Jú, annað skuldi blunda og hitt krógva seg.

»Far tú, eg skal blunda, telji upp í tretivu, so komi eg.«

»Ja.«

»Nú havi eg talt upp í tretivu, nú komi eg!« Einku svarar, so er hon liðug, eg hyggi. Men hvat! nú situr hon beint á slætta vøllum eitt petti burtur frá.

»Hví krógvaði tú teg ikki?«

»Tí eg havi funnið ein summardáa!«

»So, hevur tú,« eg leypt yvir til hennara, »vis mær hann.«

»Nei, eg eigi henda summardáan,« og hon hevur breitt fyrrikleðið burtur, og vit leggja okkum fram eftir rommum á vøllin og darta við beinunum í veðrið, meðan vit hyggja at summardáanum.

»Hvussu fann tú hann?« spyrri eg og royni at dylja fyri henni, hvussu avundsjúkur eg eri.